

РЕШЕНИЕ

№ 30625

гр. София, 03.08.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 71 състав, в
публично заседание на 01.07.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Слава Гьошева

при участието на секретаря Ася Лекова, като разгледа дело номер **4610** по описа за **2026** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. чл. 145 - 178 от Административнопроцесуалния кодекс, вр. чл. 76б, ал. 1, т. 2 и чл. 84, ал. 6 от Закона за убежището и бежанците. С жалба от 07.04.2026 г. адвокат Б. е оспорил от името на А. А. С., гражданин на С., [дата на раждане] в С., ЛНЧ [ЕГН], РЕШЕНИЕ № 96Х / 25.03.2026 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане последваща молба от чужденеца – вх. № КП – 01 – 690 от 09.03.2026 г. за предоставяне на международна закрила. С жалбата се навеждат доводи за неправилност и незаконосъобразност на оспорения административен акт, като се твърди, че същият е постановен при съществени нарушения на административнопроизводствените правила и в противоречие с материалния закон. Жалбоподателят оспорва извода на административния орган, че в подадената последваща молба не се съдържат нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или относно държавата му по произход по смисъла на чл. 13, ал. 2 от ЗУБ. Поддържа, че молбата представлява последваща по смисъла на § 1, т. 6 от ДР на ЗУБ и подлежи на преценка по реда на чл. 76а и сл. от ЗУБ, като в това производство административният орган следва да извърши единствено проверка относно нейната допустимост въз основа на представените писмени доказателства, без да извършва преценка по същество. Излага довод, че в конкретния случай органът формално е приел липсата на нови обстоятелства, без да обсъди в достатъчна степен изложените факти относно личното положение на жалбоподателя и актуалната общественopolитическа обстановка в С.. Моли съдът да отмени оспореното решение като незаконосъобразно и да върне преписката на административния орган с указания за 1/10 разглеждане на последващата молба по общия ред в производство за

предоставяне на международна закрила. Ответникът – Интервюиращ орган в ДАБ, не се представява. В представена писмена защита излага доводи за законосъобразност на административния акт. Счита, че жалбата следва да се отхвърли като неоснователна и недоказана.

Съдът намира за установено от фактическа страна следното: За първи път молителят е поискал закрила с молба вх. № 2800 от 26.08.2024 г. на РПЦ - Х., по която е постановено Решение № 1573/12.02.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС, с които е отказано предоставяне на статут на бежанец и хуманитарен статут на чужденеца. С Решение № 2924 от 26.03.2025 г. на АС Хасково е отхвърлена жалбата на А. А. С. против Решение № 1573 от 12.02.2025 г. на Председателя на ДАБ при МС. С решение № 7027 от 25.06.2025 г. на ВАС на РБ е оставено в сила решение № 2924/26.03.2025 г. постановено по описа на АС Хасково. Жалбоподателят е подал последваща молба пред ДАБ с вх. № КП-01-7206 от 06.10.2025 г., която с Решение № 163Х от 31.10.2025 г. на интервюиращ орган при ДАБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила. С решение № 3379 от 27.01.2026 г. по адм. дело № 12565/2025 г., АССГ е отхвърлил жалбата с окончателен съдебен акт. На 09.03.2026 г., с вх. № КП-01-690 на ДАБ при МС (л. 151), жалбоподателят е подал втора последваща молба за международна закрила, която обосновава с нови обстоятелства относно държавата си на произход.

Твърди, че се страхува за живота си и не иска да се завръща в страната си на произход, че в С. все още има бойни действия, ситуацията е нестабилна, с риск от нови сблъсъци въпреки примирието от 30 януари. Заявява, че имало активна дейност на ИДИЛ, нови атаки и несигурност в Д. и околностите, където е роден и живял. Сочи за произволни арести, изтезания и екстрасъдебни екзекуции. Твърди, че би бил застрашен от принудителна мобилизация, тъй като отказва военна служба или репресии от групи като HTS или SDF, особено в нестабилни райони. Поддържа, че страната е изправена пред голяма хуманитарна криза. Твърди, че за него е опасно да се върне в С. не просто от субективен страх, а поради безогледното насилие, което засяга всички цивилни в страната. Към молбата са приложени писмени доказателства- доклади, статии и справки относно ситуацията в С., отговор от министерство на външните работи на РБ от м.10.2025 г. и от м. януари 2026 г., извадки от електронни и медийни източници. Мотивите му са оценени като неоснователни за търсене на закрила.

Посочено е че в настоящата молба не се откриват нови и 2/10 нововъзникнали обстоятелства свързани с причините за напускането и нежеланието му да се завърне в С., положението на молителя или страната му на произход, които да са релевантни по ЗУБ. Изследвани са твърдения в молбата относно наличието на ново обстоятелство досежно приложимия правен ред в това производство, като е прието, че сочените от молителя причини за нежеланието му да се завърне в С. са субективни опасения, а не обективно обосновани такива и поради което не отговаряли на чл. 8, ал. 4 ЗУБ. Обсъдено е, че чужденецът не посочвал заплахата за своя живот и здраве, свързана с негови конкретни лични обстоятелства като раса, религия, етнос, политическо мнение или социална група. Молителят не бил посочил нито в основното производство за предоставяне на международна закрила, нито в настоящото, че принадлежността му към конкретна религиозна, етническа, политическа или социална група в С. е довела или би довела до конкретна заплахата, както от страна на бившата, така и от страна на новата власт в С. или от групировка, на която държавата не може или не желае да противодейства. Във връзка със заявената от А. А. С. заплахата за живота му при завръщане в страната по произход поради влошаващите се обстоятелства там е разгледано нивото на сигурността в С., която би породила такава заплахата за него дори при самото присъствие на чужденеца на територията на тази държава.

Изложени са мотиви, че за търсената релевантност с нормата на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ не е достатъчно да е налице само страх у конкретното лице, а е необходимо да има сериозна заплахата

от реално посегателство. Последното налагало да се изследва дали са налице въоръжени конфликти на територията на С., както и ако в случай, че такива съществуват, дали те пораждат безогледно насилие, съответно нивото на насилие, породено от този наличен конфликти. Оценката на обстоятелствата, свързани със ситуацията в държавата на произход на чужденеца е извършена въз основа на информацията, изнесена в Справка с входящ № МД-02 30/30.01.2026 г. на дирекция "Международна дейност" на ДАБ при МС, относно актуалната обществено - политическа обстановка в С. и състоянието на сигурността в Д., където молителят е живял. На основание чл. 21, т. 8 от Устройствения правилник на ДАБ при МС, дирекцията събира, поддържа и актуализира база данни за държави по произход и за трети сигурни държави, включваща обща географска, политическа, икономическа и културна информация, информация за правната уредба и за спазването на правата на човека. В Справката е посочено, че "... ,...В бюлетин на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН) от 12 декември 2025 г. се посочва, че общият брой на завърналите се в С. лица от 8 декември 2024 г. насам достига 1 3/10 275 882 души. Завръщането на вътрешно разселените лица също продължава, като общият брой на завърналите се вътрешно разселени лица достига 1 955 090 души, 1 073 353 от които са напуснали места за настаняване на вътрешно разселени лица, главно в С. и Североизточна С..... Предоставянето на парична помощ за завърналите се сирийски бежанци продължава, като 36 350 домакинства (116 675 души) са получили субсидии за завръщане, които да им позволят да покрият непосредствените си потребности. Възстановяването на повредени по време на конфликта къщи с цел осигуряване на завърналите се лица и на приемащите общности безопасно и достойно жилище, напредва в различни провинции, включително Дараа, където са възстановени 109 повредени къщи. Д. А. (възстановени 163), К. М. в Л. (възстановени 100 къщи) и А. (възстановени 300 къщи). В Провинция Д. възстановяването на 665 частично повредени къщи на седем места е почти завършено, докато работата по 96 жилищни единици в колективния приют „Х.“ е достигнала 75% завършеност.

Правни услуги са предоставени по множество канали, за да се отговори на потребностите на завърналите се бежанци, свързани с гражданските документи и правните въпроси....Основните причини за завръщане на сирийците остават непроменени с течение на времето, като най-често посочваните са политическите развития, подобрената сигурност и събирането на семействата. Повечето завърнали се лица се насочват към провинции в С. С., като А., Идлиб, Д. и Х. са сред най-честите дестинации....През март 2025 г. Международната кризисна група отбелязва, че новосъздадените Общи служби за сигурност (G. S. S., GSS) успяват бързо да установят контрол върху Д. и върху някои други територии на С.. В тези райони новата администрация успешно възстановява доверието и поддържа обществения ред, допринасяйки по този начин за зараждащото се чувство за сигурност, което според съобщенията мотивира до един милион разселени сирийци да се върнат по домовете си.

В друг доклад, оценяващ условията за завръщане, Международната организация по миграция (МОМ) също отбелязва, че към момента на оценката провинция Д. е една от провинциите, постигнали "частично благоприятни" условия (оценка 3,2 по скала от 0 до 5) за завръщане и реинтеграция на вътрешно разселени лица. По отношение на безопасността и сигурността (включително свобода на движение, усещане за безопасност, атмосфера на обществен живот, рискове от мини и експлозиви и докладвани инциденти със сигурността), условията в Д. са определени като "предимно благоприятни" (оценка 4,3/5 въз основа на 42 оценени общности). 4/10 Според оценки на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН), към 15 май 2025 г. в област Д. живеят 589 271 вътрешно разселени лица, както и 5 935 души, които са се завърнали в областта от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024 г. ВКБООН допълнително

изчислява, че към 15 май 2025 г. и считано от началото на 2024 г. общо 83 510 завърнали се от чужбина лица пребивават в област Д..

Източникът не предоставя допълнителна информация относно разпределението на завърналите се лица на ниво район, а от 8 декември 2024 г. насам 63 652 души са се завърнали в област Д. от чужбина....Според оценки на Върховния комисариат за бежанците на ООН (ВКБООН),към 12 юни 2025 г. в Провинция Д. живеят 977 532 вътрешно разселени лица, както и 109 779 души, които са се завърнали в областта от вътрешно разселване, считано от 27 ноември 2024 г. ВКБООН допълнително изчислява, че към 15 май 2025 г. и считано от началото на 2024 г. общо 100 705 завърнали се от чужбина лица пребивават в Провинция Д., като по-голямата част от тях (34 625 души) се завръщат в окръг Ал Н., следван от Дума (12 850 души). От 8 декември 2024 г. насам 60 135 души са се завърнали в Провинция Д. от чужбина...".

Споделеното в справката насочвало към реалистични очаквания за затихване на конфликта в С. и позволява да се изведе заключение, че в С. не е налице въоръжен конфликт, който да генерира ниво на насилие, водещо до риск от тежки посегателства за живота и сигурността на всяко лице, единствено поради физическото му присъствие на тази територия. В заключение е прието, че последващата молба на А. А. С. за международна закрила е недопустима и не следва да се образува производство за предоставяне на международна закрила и на основание чл. 72, ал. 1, т. 2 ЗУБ не е допусната до производство за предоставяне на международна закрила.

От ответника е изискана и представена актуална справка към 23.06.2026 г. относно Сирийската арабска република и конкретно за района на жалбоподателя. При така установената фактическа обстановка съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата е подадена в преклузивния срок от надлежна страна и следователно е процесуално допустима. Решение № 96Х/25.03.2026 г. е издадено от компетентен административен орган. Същото е постановено в рамките на предметната компетентност на органа по чл. 76б, ал. 1, т. 1-3 ЗУБ. Не са надхвърлени времевите граници – актът е постановен на 25.03.2026 г., в срока на предвидените 14 работни дни, след като органът е сезиран с последващата молба от 09.03.2026 г. на ДАБ 5/10 МС, чл. 76б, ал. 1 ЗУБ, като решението е издадено в изискуемата от закона писмена форма. Чужденецът е депозирал последваща молба за предоставяне на закрила.

Производството е образувано на основание чл. 76б ЗУБ, регламентиращ процедурата по предварително разглеждане на подадена последваща молба за международна закрила. Подадената от А. А. С. молба безспорно е последваща по смисъла на параграф 1, т. 6 от ДР на ЗУБ. Според легалната дефиниция, дадена в тази разпоредба "последваща молба" е молба за предоставяне на международна закрила в Република България, която чужденецът подава, след като има прекратена или отнета международна закрила или производството за предоставяне на международна закрила в Република България е приключило с влязло в сила решение и чужденецът не е напуснал територията на Република България. В раздел III "Процедура за предварително разглеждане на последваща молба за международна закрила", състоящ се от разпоредбите на чл. 76а –чл. 76в ЗУБ са транспонирани приложимите за последващи молби изисквания на чл. 40–42 от Директива 2013/32/ЕС.

Предназначението на тази специална процедура съгласно чл. 76а ЗУБ е преди да се пристъпи към разглеждането по същество на последващата молба за международна закрила да се прецени нейната допустимост съгласно чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ, изискваща производство за предоставяне на международна закрила да не се образува, а образуваното да се прекрати, ако чужденецът е подал последваща молба, в която не се позовава на никакви нови обстоятелства от съществено значение за личното му положение или държавата му на произход. В чл. 76б, ал. 1 ЗУБ тази преценка е възложена на интервюиращ орган на ДАБ, който в срок от 14 дни от подаване на последващата

молба единствено въз основа на писмени доказателства, представени от чужденеца, без да провежда лично интервю, взема решение с което я допуска или не до производство за предоставяне на международна закрила.

Съгласно чл. 76в, ал. 1 ЗУБ при провеждане на тази процедура за предварително разглеждане на последваща молба по раздел III от глава шеста ЗУБ чужденците се ползват от правото по чл. 23, ал. 1 ЗУБ на съдействие и помощ от страна на ВКБООН и на други правителствени или неправителствени организации, правото по чл. 29, ал. 1, т. 8 ЗУБ на преводач и тълковник, по чл. 29а ЗУБ на достъп до събраната информация, въз основа на която ще се вземе решението, и по чл. 58, ал. 7 ЗУБ за подаването на молба за международна закрила от чужденец с временна закрила. В чл. 76в, ал. 2 и ал. 3 ЗУБ са посочени правата, които не се признават в процедурата за предварително разглеждане на последваща молба.

Не се изключва приложимостта на общите правила по раздел I, 6/10 глава VI от закона, включително и приложимостта на чл. 58, ал. 5 ЗУБ, съгласно който на чужденецът, заявил желание да кандидатства за международна закрила, се дават указания относно реда за подаване на молбата. Съгласно чл. 76б, ал. 1 ЗУБ интервюиращият орган взема решение по подадена последваща молба за закрила въз основа на писмени доказателства, предоставени от чужденеца. В чл. 13, ал. 2, т. 4 ЗУБ е предвидено тези писмени доказателства да са свързани с нови обстоятелства, относно личното положение на чужденеца или ситуацията в страната му на произход. Преписката не съдържа доказателства за нарушаване в настоящото производство правата на жалбоподателя по чл. 76в, ал. 1 ЗУБ – липсват данни да е потърсил съдействие и помощ от страна на ВКБООН; няма данни да е поискал достъп до събраната информация, въз основа на която ще бъде взето решение /чл. 29а ЗУБ/. Жалбоподателят не се ползва от временна закрила, което изключва приложението на чл. 58, ал. 7 ЗУБ. Фактите, на които се позовава жалбоподателят в последващата си молба са свързани с обстановката в С..

От приетите по делото справка относно актуалната обстановка в Сирийската арабска република към 23.06.2026 г. се установява, че няма данни за съществено изменение на ситуацията в страната, което да е самостоятелно основание за предоставяне на международна закрила. Настъпилите нови обстоятелства не са довели до съществена промяна в общественopolитическия живот в страната, която да оказва негативно въздействие върху гражданите ѝ. Тези изводи не се оборват и от допълнителното писмено становище на жалбоподателя по делото, което не е подкрепено с писмени доказателства. Следва също да се посочи, че тъкмо поради характера на сочените за нови обстоятелства пред органа, които навеждат на тези по първоначалната молба, разгледана по същество, се налага обсъждането им от органа, с оглед необходимостта от мотивиране на акта и съответно надлежно обосноваване дали представляват нови обстоятелства. В противен случай се налага практика по водене на производство за обсъждане на всяка информация от общо достъпен източник, независимо дали е проверена, като основания за разглеждане на молба по същество.

Наред с това, излагането на мотиви от интервюиращия орган досежно сочените като нови обстоятелства е в съответствие с тълкуването с мотивите в решение на СЕС от 10 юни 2021 г. LH срещу Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid по дело C-921/19, т. 34 и сл.: член 40, параграфи 2 и 3 от Директива 2013/32 предвижда обработване на последващите молби на два етапа. Първият етап е с предварителен характер и има за предмет проверка на допустимостта на тези молби, докато вторият етап се отнася до 7/10 разглеждането им по същество. Първият етап също се провежда на две стъпки, като всяка от тях е свързана с проверка на отделните условия за допустимост, установени в същите разпоредби. На първо място, чл. 40, § 2 от Директива 2013/32 предвижда, че с цел вземането на решение относно допустимостта на молба за международна

закрила съгласно чл. 33, § 2, б. "г" от Директивата, първоначално последващата молба е предмет на предварително разглеждане с цел да се определи дали по тази молба са се появили или са били представени от кандидата нови елементи или нови факти, които са свързани с разглеждането на това дали кандидатът отговаря на условията за лице, на което е предоставена международна закрила по силата на Директива 2011/95.

Само ако действително са налице такива нови елементи или факти спрямо първата молба за международна закрила, разглеждането на въпроса за допустимостта на последващата молба продължава в съответствие с чл. 40, § 3 от Директивата, за да се провери дали тези нови елементи и факти увеличават в значителна степен вероятността кандидатът да отговори на условията за предоставяне на този статут. Според тълкуването на СЕС, предоставено в т. 58 от решение от 13 юни 2024 г. по дело С-563/22: чл. 40 от Директива 2013/32, разглеждан във връзка с чл. 12, § 1, б. "а", второ изречение от Директива 2011/95, трябва да се тълкува в смисъл, че органът, който се произнася по основателността на последваща молба за международна закрила, е длъжен да разгледа фактите, представени в подкрепа на тази молба, включително когато тези факти вече са били преценени от органа, който окончателно е отхвърлил първата молба за международна закрила.

Текущата обстановка в САР не е довела до съществена промяна за наличие на нови обстоятелства от съществено значение за личното положение на жалбоподателя или относно държавата му по произход за допускане на разглеждане на последващата молба по същество. Сигурността на държавата по произход търпи непрекъснато развитие и промяна, като всеки решаващ орган или съд следва да отчита ситуацията такава, каквато е към момента на решаване на спора пред него. В този смисъл и доказателствата за действителното положение, от които да се направи извод за сигурността за живота на търсещия убежище, следва да са актуални и такива са събрани и по делото.

В случая се установява от представената справка, че не са налице данни ситуацията в С. да сочи на наличие на „вътрешен въоръжен конфликт“ по смисъла на чл. 9, ал. 1, т. 3 ЗУБ, който да е до степен на безогледност и/или повсеместност, т.е. да обхваща цялата територия на тази страна, както и живота, и здравето на всеки граждан, намиращ се на тази територия, сам по себе да е изложен на реален риск от посегателство. Т.е. не се доказва наличие на такъв вътрешен или международен конфликт на цялата 8/10 или на част от територията на Сирийската арабска република, който да се обхваща от разрешенията, дадени в решението от 17.02.2009 г. на СЕС по тълкуването на чл. 15, б. „в“ от Директива 2004/83 ЕО /отм./.

В самото решение също има изложени доводи в насока степента на насилие в С. и специфичното положение на жалбоподателя. Съгласно чл. 33, §. 2 б. „г“ от Директива 2013/32, държавите членки могат да приемат една последваща молба за недопустима единствено, ако не са се появили или не са представени от кандидата нови факти и съответно, ако в предварителното разглеждане тези факти увеличават в значителна степен вероятността на лицето да се предостави закрила разглеждането на молбата следва да продължи, чл. 40, параграф 3 от Директива 2013/32. В процесния случай не са се появили, както и от кандидата не са представени нови факти, още по-малко такива, които в значителна степен да увеличават вероятността на лицето да се предостави закрила. Нови обстоятелства не са представени и изводите на интервюиращия орган се подкрепят от съда. При тази фактическа и правна обстановка, според настоящия състав, решението на интервюиращия орган е издадено в изискуемата от закона писмена форма, като са изложени подробни и непротиворечиви мотиви, описващи фактическата обстановка, релевантна за случая, както и основанията, които обуславят отказа на решаващия орган да допусне до производство за международна закрила последващата молба.

Оспореният акт има необходимото съдържание, като не е установена липса на предписаните в чл. 59, ал. 1 АПК реквизити. При издаването му не са допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила и съответства на разпоредбите на материалния закон, поради което е законосъобразен. Изложените съображения обуславят извод за липса на порок сред визираните в чл. 146 АПК, характеризиращ оспорения административен акт като незаконосъобразен, поради което съдът намира издаденият административен акт за законосъобразен, жалбата за неоснователна следва да бъде отхвърлена. Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 1 и ал. 2 АПК вр. чл. 85, ал. 3 ЗУБ, Административен съд София – град, I отделение, 71-ви състав, РЕШИ: ОТХВЪРЛЯ жалбата на А. А. С. , гражданин на С., [дата на раждане] в С., ЛНЧ [ЕГН], РЕШЕНИЕ № 96Х / 25.03.2026 г. на интервюиращ орган от Държавна агенция за бежанците при МС, с което не е допусната до разглеждане последваща молба от чужденеца – вх. № КП – 01 – 690 от 09.03.2026 г. за предоставяне на международна закрила. 9/10 Решението НЕ ПОДЛЕЖИ на касационно обжалване, осн. по чл. 85, ал. 3 ЗУБ. ПРЕПИС на решението да се изпрати на страните на основание чл. 138, ал. 3 във връзка с чл. 137 АПК. СЪДИЯ